

omorâtă în camera ei de clasă? Cu toată stima, elev afectat...” Și altcineva a răspuns: „*Dragă elev afectat, EU nu mai sunt permis în școli. Cu toată stima, Dumnezeu*”. Nu este ciudat cât de simplu este pentru oameni să-L trateze pe Dumnezeu ca pe un gunoi și după aceea să se mire de ce pământul ajunge să fie distrus? Ciudat cum dăm credință ziarelor iar Biblia o punem la îndoială! Straniu cu cât devotament citim ziarele și cât de puțin Biblia, cartea vieții. Straniu cât de repede se pot răspândi prin internet ca un foc de pădure o mie de glume, pe când un mesaj important al Domnului se pierde în același mediu ca o apă în deșert. Ciudat cum lucrurile jignitoare, necioplite, vulgare și obscene se mișcă libere prin cyberspace, pe când conversația despre Biblie este reprimată în discursul public. Straniu cum cineva poate fi foc și pulbere pentru Hristos duminică, pe când în restul săptămânii este un creștin invizibil. Nu vă ating toate acestea? Ciudat, dacă DUMNEAVOASTRĂ nu veți trimite acest mesaj la toate adresele cunoscute de dumneavoastră, pentru că nu sunteți sigur, ce se va gândi despre dumneavoastră. Ciudat că pot să fiu îngrijorat mai mult despre ce gândesc alții despre mine decât despre ce gândesc Dumnezeu despre mine. Ați fost mișcat în mod plăcut? Dați mai departe acest

mesaj, dacă credeți că merită reflecție ceea ce s-a spus aici. Însă dacă nu dați mesajul mai departe, atunci cel puțin terminați să vă văietați despre situația proastă în lume, în familie, în politică, în societate și la locul de muncă.

De procurat gratuit (cât ține stocul) la:

Panorama-Zentrum

Nord 33

CH-9428 Walzenhausen

Tel: 0041 (0)71 888 14 31

Fax: 0041 (071) 888 64 31

Înmânat de:

Și ei în-
treabă de
ce...
?

Fiica lui Billy Graham a fost întrebată într-o emisiune de televiziune în legătură cu atacul terorist în New York: „Cum a putut Dumnezeu să îngăduie așa ceva?” Anne Graham a dat acest răspuns extraordinar de profund: „Sunt convinsă că Dumnezeu este la fel de întristat de aceste evenimente ca și noi, dar ani în șir i-am spus să se retragă din școlile noastre, din guvernul nostru și din viețile noastre. Și pentru că Dumnezeu este un ‚gentleman’ cred că s-a retras fără zgomote. Cum putem aștepta ca Dumnezeu să ne binecuvânteze și să ne protejeze, dacă îl rugăm să ne lase singuri?”

În legătură cu această declarație, care arată cu toată claritatea de care boală suferă societatea noastră, au fost făcute alte constatări notabile, cărora cu acest prilej trebuie să li se dea cuvântul:

...Să ne uităm mai atenți la tema în discuție: probabil că totul a început atunci când Madeline Murray O’Harre (a fost asasinată, trupul ei neânsuflăit a fost găsit cu puțin timp în urmă) a insistat pe faptul de a nu mai permite rugăciuni în școli și noi i-am dat dreptate.

Apoi cineva a propus ca mai bine să nu se mai citească Biblia în școli, Biblia care spune: Să nu omori, să nu furi și să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Și noi am fost de acord.

Apoi se putea auzi de la Dr. Benjamin Spock că ar trebui să renunțăm la pedeapsa fizică, dacă copiii noștri nu ascultă, pentru că micile lor personalități ar fi influențate negativ și am dăuna respectului lor de sine (fiul doctorului Spock a comis sinucidere). Noi am crezut că un expert trebuie să știe despre ce vorbește și am spus „okay”.

Noi am fost de acord și cu faptul ca declarația de mai sus să fie valabilă ca indicație în școli și ca învățătorilor să nu li se mai dea voie să ‚atingă’ copiii neascultători.

Apoi cineva a spus: „Să le permitem fiicelor noastre să avorteze – chiar și fără știința părinților.” Și noi am spus „okay”.

Apoi câțiva membrii din direcțiunea școlii sau pus de acord: „Cândva fiii noștrii fără îndoială că ‚o’ vor face. Deci lăsați-ne să le dăm prezervative, dacă vor; părinții nu trebuie să fie informați. Așa vor putea să se manifeste după cum le este voia și să-și petreacă timpul după plăcere.” Iar noi am fost de acord.

Apoi unii din funcționarii cei mai înalți, aleși de noi au explicat: „Nu este important, ce fel de viață particulară avem. Contează să ne facem munca bine.” Și noi am spus „okay” și am crezut că este marginal ce face cineva în timpul său liber, inclusiv președintele, cât timp își face munca fără greșeli și cât timp economia funcționează.

Și apoi cineva a avut ideea să tipărească reviste cu femei în pielea goală și să numească acest lucru ‚admirație naturală a frumuseții corpului feminin’. Și noi am spus „okay”.

Apoi cineva a făcut un pas mai departe pe drumul acestei ‚admirații naturale’ și a publicat imagini de femei goale și copii goi în internet, așa că fiecare le poate vedea astăzi. Și noi am spus că au dreptul la liberă exprimare și am fost de acord.

Apoi industria de divertisment a propus: „Să lansăm show-uri de televiziune și filme care conțin violență, homosexualitate și libertate sexuală și să producem muzică care cheamă la violare, droguri, sinucidere și satanism.” Și noi am crezut că este simplu divertisment, că nu ar avea nici o influență rea, pentru că doar nu este luat în serios și am spus la toate „okay”.

Acum ne întrebăm de ce copiii noștrii nu mai au nici o conștiință, de ce nu sunt în stare să deosebească binele de rău și de ce nu-i deranjează să-i ucidă pe colegii de clasă sau pe ei înșiși.

Probabil ne putem explica aceste realități dacă ne gândim îndeajuns de mult și de serios la ele. – Nu are foarte mult de a face cu ***RECOLTĂM CE SĂDIM?***

Cineva a scris cândva: „Dragă Dumnezeu, de ce nu ai salvat acea fetiță mică care a fost